

befæstningen er noget af det mest betryggende for vort Forsvar mod et eventuelt pludseligt Angreb, som vi kunde faa. Det er min Mening, og fordi jeg er Marineminister, kan jeg ikke ville søge at hindre en Ting, som jeg anser for i høj Grad nyttig. Det ærede Medlem selv har jo ogsaa, som jeg før nævnte, en Gang anset Landbefæstningen for noget, der var værd at tale for (S. Bojesen: Nej!). Ja, saa vilde han i hvert Fald have gjort det (S. Bojesen: Nej, heller ikke!).

Jungeren: Jeg forstod ikke den ærede Ministers sidste Udtalelser, at han vilde være med til Kjøbenhavns Befæstning før han fik sin Søværnslov. (Marineministeren [Ravn]: Nej, ikke før!) Han fik den jo, og var med til at støtte Tanken for Søværnsloven, og jeg mener rigtignok, at naar Fjenden først naar saa vidt, at han faar fast Fod paa Sjælland — ja, det kan jo være, at Fæstningen kan opholde ham noget — skulde det være Marinens Opgave at afværge, at han fik fast Fod paa Sjælland, og derfor mente jeg, at den ærede Marineminister vilde faa Vren af Kampen i første Linie, og at han som Følge deraf ønskede at faa sin Søværnslov i den bedst mulige Orden. I øvrigt sagde den ærede Minister, at hvad jeg havde talt om, hørte Fortiden til, og at man ikke maatte forlange, at han skulde være med til at underminere Hæren. Nej, det er ganske rigtigt, det har jeg heller ikke forlangt, jeg har kun forlangt, at den ærede Minister særlig skulde hævde det Bærn, som han er sat til at være Chef for, og havde han gjort det, da man rejste Agitationen for Kjøbenhavns Befæstning, var han kommen og havde staaet Følge med os i Kampen mod denne Agitation, da er jeg overbevist om, at saa havde Ministeren haft sit Søværn, og saa havde vi maaste været fri for Fæstningen, der ligger ude omkring Kjøbenhavn. Jeg tvivler ikke om, at naar vi havde haft saadanne Kampfæller som Marineministeren og hans Søofficerer, vilde vi have staaet os i Kampen. Den ærede Minister talte om de 30 Millioner, og mente, at de faldt. Ja, de faldt med lige Stemmer mod lige, men den ærede Minister stemte mod dem. (Marineministeren [Ravn]: Ja, det er rigtigt!) Jeg mener deri at have en Tilkendegivelse af, at den ærede Minister ikke vilde have dem. Jeg stemte for Resten ogsaa imod dem, men det var af andre Grunde end den ærede Minister stemte derimod. Jeg erindrer saa godt, at vi vare 5 Medlemmer fra denne Side af Tinget, der stemte derimod, men det var, fordi vi troede, at det var at gaa for

vidt paa dette Omraade. Endelig sagde den ærede Minister, at han forstod ikke, hvorledes han skulde faa bedre Personel og bedre Materiel for en mindre Sum Penge. Ja, just at udfinde dette, er maaste ikke saa let; men jeg vil henlede den højtærede Marineministers Opmærksomhed paa et Kunststykke, som hans Kollega, den højtærede Krigsminister, har udfundet i indbeværende Samling. Han forelagde netop et Forslag til en Reform af noget vedrørende Hæren. (Marineministeren [Ravn]: Intendanturkorpset!) ja, ganske rigtigt, Hærens Intendanturkorpset; men da han i Udvalget erfarede, at det ikke lod sig gøre at faa denne Ordning gennemført med en forøget Bekostning, og Udvalget forsøgte at stille Ændringer, saa kom han til Udvalget og sagde: Ja, jeg ser nu, at det bliver nødvendigt at komme ned under den nuværende finansielle Grænse, hvis jeg overhovedet vil have noget; men maa jeg saa ikke saa Lov til at stille disse Forslag saaledes, at vi komme ind under den bestemte Kamme. Ja, med største Fornøjelse! sagde Udvalget, og det førte til, at den højtærede Krigsminister stillede Forslag. Uden at foregribe, hvad der vil ske i Udvalget, tror jeg at turde sige, at det gik saa skønt, at hele Udvalget vil komme med Ministerens Indstilling til Tinget. Jeg vil anbefale den højtærede Marineminister at søge Oplysning om, hvorledes den højtærede Krigsminister har fundet ud af Sagen paa det nævnte Omraade; han vil nok faa Vejledning der. — Endelig sagde den højtærede Marineminister, at han ikke kendte til dette Søofficersforbud. Jo, det gør den højtærede Marineminister temmelig sikkert; jeg kan saa godt huske dette Krydsforhør, som blev afholdt der henne fra det ærede Medlem for Sønderjøs (Højmar's) Plads over for den højtærede Marineminister; og den højtærede Marineminister erkendte til Slut, at Bjeccen var kommen, og at han havde sagt saadan noget som — jeg tør ikke fastholde Ordene —: hvis De udgiver denne Bjece, ville De blive stilledes for en Krigsret; det skal Tidenden fra den Tid vise. Jeg tror, at den Krydsild, dette Krydsforhør, som den højtærede Minister den Gang var udsat for, var et saadant, at i det mindste en af disse Ting staaer klart for mig og vil blive ved at staa klart for mig saa længe jeg har med Politik at gøre, og jeg synes ikke, jeg kan forstaa, at den ærede Minister ikke kan huske det.

Bust: Det er jo kun for en kort Bemærkning, jeg har ønsket Ordet. Jeg skal ikke blande mig i den Debat, som er ført